

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Március 15. — április 14.

Pécs, 1898. február 11.

Már január 13-iki számunkban szót emeltünk az 1848-iki március 15-ikének méltó megünneplése iránt a felszázados évforduló alkalmából, de szavunk elhangzott a pusztában s csak jogakadémiánk lelkes ifjúsága karolta fel az eszmét, hogy ebben a jubiláris esztendőben a szokottnál nagyobb szabásu ünnepélyt rendezzen s felhívta a város polgárságát, hogy vele együtt ünnepeljen.

Kifejezést adtunk abban a hivatkozott cikkünkben ama meggyőződésünknek, hogy a hivatalos Magyarország a magyar népszabadság születése napját nem fogja megünnepleni, mert a hatalom birtokosainak hiperlojalitása már törvénynyé tette hazánkban, hogy a hivatalos állam következetesen kivonja magát a nemzeti ünneplésben való részvétel alól s ezzel a magyar államot mindig ellentétbe helyezi a magyar nemzettel, hogy ezzel az udvari körökben megerősítse azt a meggyőződést, mikép Magyarországon csak azok a rendithetetlen hívei az uralkodóháznak, a kik itt a hivatalos hatalmat gyakorolják; a nemzet, az még mindig forradalmi törekvésekkel van eltelve, s ha ez kitörésre nem jut, az csak az állam hivatalos képviselőinek az érdeme.

Ennek a dokumentálására kedvező

alkalmul szolgált a negyvennyolcadiki nagy eseményeknek ez évre eső felszázados évfordulója, a melyről a kormány is tudta, hogy azt a nemzet — hacsak önmagát meggyalázni nem akarja — megünnepleni kívánja. Tudta, hogy ezt az ünneplést merev ellenzéssel meg nem akadályozhatja, s azért csak azon mesterkedett, hogy valamiképpen ezt a nemzeti ünnepet is megzavarhassa. És a furfang nagymestere meg is találta a módját eme dicső terv kivitelének.

A nemzet azoknak a dicső eseményeknek az emlékét mindig március 15-ikén ünnepelte meg, az elnyomatás éveiben szűk családi körben, a kiegyezés óta nyíltan, a társadalom minden rétegének belevonásával. Nagyon természetesnek látszott tehát, hogy ezt az emlékünnepet a felszázados évfordulóra is azon a napon üljük meg, a melyen azt eddig is mindig megünnepeztük. Ebbe kapaszkodott bele tehát az ünneprontó Bánffy báró s bejelentette az országgyűlésen, hogy a negyvennyolcas események emlékét nem az eddigi szokás szerint március 15-ikén, hanem április 14-ikén, mint az 1848-iki törvényeknek a király által történt szentesítése évfordulóján kell megünnepleni.

Két legyet ütött ezzel egy csapásra a dicső államférfiu: ürügyet teremtett arra, hogy a hivatalos állam ismét távollétével tündökölhessen akkor, mikor a nemzet

ünnepel, és újabb alkalmat szerzett, hogy a magyar nemzetet Bécsben forradalmi tendenciákkal megvádolhassa, mert ez nem a törvényszentesítés fejedelmi kegyét, hanem egy forradalmi jellegű nap emlékét ünnepli meg.

Mindezeket tudtuk, tudta az egész nemzet, sőt minden jel arra mutat, hogy a hivatalos állam sem március 15-ikén, de még április 14-ikén sem fog ünnepelni, úgy legalább nem, hogy az méltó is legyen az ünneplendő nagy eseményekhez, mert Bánffy még mindig csak az ígéretnél tart, hogy az ünneplés módjára nézve előterjesztést tegyen: ezért hangoztattuk, hogy ünnepeljen tehát kétszeres fényvel, kétszeres méltósággal a nemzet, annak minden organuma, a melyet az állam még nem temetett telhetetlen gyomrába.

Első sorban a törvényhatóságok lettek volna erre hivatva, hiszen ők a nemzet önkormányzati organumai s reméltük is, hogy városunk hatósága meg fogja ragadni az alkalmat az ünneplésre, hisz máskor olyan jól értenek ott a torony alatt az ünnep rendezéséhez. De várakozásunkban csalódtunk; a tanács cirkumspektus tagjai a világért sem hoznának ilyen kényes kérdést a közgyűlés elé, ők majd csak Bánffy báró akarátának egyszerű közgei lesznek: ha ő leküldi a rendeletet, hogy április 14-én ünnepelni muszáj, hát majd rendezik a cécót, de maguktól ugyan az

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A mai leányok.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —
I.

— március 5.

Édes jó Irmuskám! Emlékezel, utolsó levelemben mennyire magasztaltam Pimpit, azt a hóbertos jó fiut, kit azonban a mai naptól fogva — gyűlölök! Lelkemből haragszom rá s fogadom neked, hogy róla többet mit sem hallasz tőlem: reám nézve megszűnt élni.

Im lásd, mennyire nem becsülöm, megmondom az igazi nevét is, mit eddig csupán azért hallgattam el, nehogy valaki is megsejtse kilétét és elrabolja tőlem. Ő egy közönséges halandó, semmit sem szép, szintelen fakult arcához úgy nem illenek azok a kiülő, savó színű szemek. Haját rendetlenül hordja, bajusza kezd vörösödni . . . szóval: egyáltalában izléstelen, tucatember, s képzeled: Bognár Ignácnak hívják . . .! Ne vess jót, de sajnáld is a te hű Sáríkádat, ki egy fél éven át másról sem tudott neked mesélni, mint erről a fura maskuráról.

Tudod, ez a Bognár Ignác — vagy minek is hívják, mult ősszel egész szemtelenül bemutattatja magát. A kränzchenen történt, a mint akkortájt megírtam, s úgy némileg megbocsájthatónak véltük: mama, Béla és —

én is; de képzeled, másnap délután, hogy Miciékhez mentem, kit látok a Rózsa-utca sarkán, mint azt a förtelmes Bognárt és hallatlan, — nem oda csatlakozott hozzám és elkísért a kapuig. Reszkettem dühömben, szerettem volna hosszú Kleopátra tümet a szívébe döfni, de mégse! Gondoltam, éljen ő is, hátha talál olyan leányt, a ki megszereti s én, mint nemmes lelkű leány, nem akarom senki boldogságát tönkretenni!

Ő mélyen meghajtotta magát, kezét akart csókolni, de én hideg közönytylel kaptam el keztyűs kezemet s valami erőltett mosolyt csalva ajkamra, gondoltam, azt mondtam:

— Hagyja uram! Nem szabad! s azzal rohantam fel a lépcsőkhöz.

Jól sikerülhetett az az elutasító modorom s az a bántó flegma, melylyel megtagadtam, hogy új keztyűmet megcsókolja, mert Pimpi! — Óh! mit is beszélek már . . . az az . . . izé . . .! vagy hogy is hívják, — tudod, az ember oly könnyen elfelejti a férfiak nevét — . . . Bognár, igaz! Bognár Ignác olyan sápadt lett, mint valami csenevész kamélia, s izgatott köhögéssel ment tovább utjára.

Micinek mindjárt frissiben elmondottam a dolgot, neki is roppant tetszett s nem győztünk eleget kacagni azon a csodabogáron . . .

Berkes Laci! — Hogy tetszik ez a név neked? Berkes . . . Laci . . .! Ah! de szépen is hangzik . . . olyan érzéssel, finoman

ejti ki az ember a fess neveket! Már csak szebb, mint: Bognár . . . Ignác? — Próbáld csak sokszor egymásután mondani, hogy Berkes Laci, Bognár Ignác, Berkes Laci, Bognár . . . habaha! Vigyázd meg a Bognár Ignác nevével olyan közönségesen összecsomósodik az ember nyelve, szája . . . mindene . . . és valami hétköznapi hangulatot kelt, — mig a másikat önkéntelenül is kedvesen, s egy-egy sóhajjal vegyítve ejti ki az ember: Berkes Laci . . . Ah! Fess fekete bajuszka, csintalan szemek stb. stb.

Most veszem észre, mennyire elkalandoztam . . . Tudod, valami új ismerősöm és igen jól táncol . . . de a mama, nem tudom, miért, ki nem állhatja . . .

Hol is hagytam el? Igaz! Lásd, édes Irmusom, hiába volt minden elutasító modor, hiába a dacos, hideg tekintet, melylyel a kapu alatt hagytam, — másnap megint meglesett, újból hozzám csatlakozott és most szörnyűködő — engedelmet kért, hogy tiszteletét tehesse nálunk? képzeled: nálunk . . .!

Később gratuláltam magamnak, oly sikerült fensőbbiséggel mondtam:

— Uram, ha nem untatja a mama társasága, úgy tessék . . .!

Irmus, ha láttad volna, hogy lefőztem azt a Bognár Ignácot . . . Olyan lett, mint két hervadt kamélia és . . .

És másnap mégis eljött!

Nekem a fejem fájt; migrénem volt, de

ujjukat sem mozdítják, mert még megeshetik valahogy, hogy a város közönsége március 15-iki ünnepélyt óhajtana, a miért aztán megharagudnék az atyai kormány, a mely pedig annyi jóakarattal, kegyének oly tultengő bizonyítékaival árasztotta el városunkat, hogy már a helyünket se találjuk miatta.

Március 15-ike nem főispáni születésnap, sem főispánbucsuztató alkalmatosság, hogyan is várhatnánk tehát annak ünnepelésére kezdeményezést a torony alól? Nem reménykedhetünk ebben most már azért sem, mert Arad város törvényhatósága ebben a kérdésben nagyon veszedelmes példát statuált a héten.

Ott a város polgármestere járult a város közgyűlése elé indítványt a negyvennyolcas események megünneplése iránt; persze ő is kir. tanácsos lévén, április 14-ikére javasolta az ünnepelést, hogy el ne rontsa a dolgát Bánffyval s biztosíthasson magának egy mandátumocskát penziója mellé, ha szívtúltengésbe találna esni. De megjárta szegény, mert a közgyűlés többsége elfogadta ugyan ünnepelési javaslatát, de egy kis terminus-változtatással nem április 14-ikére, hanem március 15-ikére tette az emlékünnepet.

Próbálkozott ugyan a jeles polgármester, kinek Allah növeszse meg az árnyékát, megmenteni legalább a maga tizenhárom próbás mamelukságának a presztizsét azzal a piramidális kijelentéssel, hogy nem érdemes a március 15-ikét megünnepegni, mert az csak egypár fiatal ember felhevülése volt, de biz ez nem használt semmit, mert a közgyűlés mégis kimondta, hogy Arad város törvényhatósága diszközgyűléssel, Te Deummal és emlékművel a március 15-ikét fogja megünnepegni; Salacz polgarmester úr pedig megkapja az orrt Bánffytól, hogy mit ügyetlenkedte el a dolgot indítványával, amely alkalmat szolgáltatott erre a határozatra.

Nos, a mi polgármesterünkötől csak

a mama, tudod, a mama sokszor nagyon furcsa — ép a kis szalonba vezette be, hol én elrejtőzve voltam.

Egészen puff lettem!

Ezzel ugyan nincs mit dicsekednem, mert az udvariatiánság rovására vall, de én olyan kimérten, oly kevés érdeklődéssel viseltem irányában, hogy a mamának is feltűnt s így kényes helyzetbe hoztam őt is.

A mint így ültünk, egyszerre kisütött a nap és a beszűrődő sugarak ép Bognárra estek . . . Valami különös érzés rezgett át egész lényemben s mindinkább szimpatikusabb lett előttem a különös vendég . . . A rendetlen fűrtök poetikus szépséget kölcsönöztek a halvány arcnak, s olyan formát gondoltam, hogy nem is oly csunya, az a sárgás szem és a vöröses bajusz szoros harmoniában áll mindezzel . . .

Mikor elment, barátságos kézsorítással váltunk el és megengedtem, hogy a kezemet megcsókolhassa.

A mamára igen jó hatással volt Bognár s mikor negyedszer találkoztunk, arra gondoltam, hogy tán szeretni is tudnám és engedelmet kértem tőle, hogy eztán csak: Pimpinek szólithassam . . . Jót nevettünk mindketten az én bohóságomon.

Innen azután tudsz már mindent, édes Irmuskám, a mai napig. A múlt hónapban említettem, hogy közel állok a menyasszony-sághoz: Bognár részben nyilatkozott is már

nem követelheti senki, hogy holmi negyvennyolcas ünneplések indítványozásával hasonló módon elrontsa a dolgát a magas kormánytól, a honnét ered a kir. tanácsosság, mandátum és minden egyéb földi jó.

H i r e k.

Pécs, 1898. február 11.

Kisasszony feleség.

A kisasszony-feleség nevezetű vidám operettet ültette itt át az élet a saját színpadára, azonban az ő ezen komédiájában nem igen van nevetni való. Inkább szomorú librettó volna ez egy ideális lelkületű, jól nevelt szegény lányról, aki mindjárt az esküvője után való napok egyikén — elmenekült azon férfitől, akit a végzet neki rendelt.

A végzetet pedig tudvalevőleg legtöbb hasonló partiknál valamely vén, vagy kevésbé vén asszony játsza.

A válópör, melyet a feleség indított meg, aki kisasszony maradt, most ért véget és a törvény igazat adott a tisztalelkű, szentimentális leánynak és immár ő egy olyan leány, aki — feleség volt.

A leány foglalkozására nézve és nevelésére nézve is — az intelligenciához való volt és a legény egy jobb módu mester. És már ezen okon is voltak mindjárt olyanok, akik megkritizálták a frigyet is:

— Nem valók egymáshoz.

A férfi azonban tőle telhetőleg igyekezett azon körhöz és szokáshoz alkalmazkodni, amiben a leány élt és amit ott látott. Igyekezett ő urias lenni, a külsejében és a viselkedésében. A kezén pedig, mely tulságosan nagy és vörös volt, mindig keztyűt hordozott, mikor a menyasszonyához ment és sokszor rajtafelejtette, mert az igen finom dolog — keztyűben társalogni.

A szép, szelíd természetű leány igen igénytelen volt, nem kívánt egyebet, csak jó-ságot, józanságot és becsületességet.

Ráadásul fogadta erre a legény szerelmét.

Az ősszel azt mondták egymásnak a törvény és a pap előtt, hogy holtig egymáséi lesznek és ime, két hónap múlva a fiatal nő ügyvéddel, majd bíróval tárgyalt és utálattal, megvetéssel, felháborodással beszélt az emberről.

. . . de most vége mindennek: gyűlölöm, irtózom ettől az embertől . . . soha sem tudnék a felesége lenni.

Már hetek óta hallottam, hogy minden este a kis patikárusnéval sétálgat, fitymálva beszélget rólam városszerte. Gavallér ember ilyet nem tesz! Még ma megmondom a mamának, hogy Bognár Ignác urat többé nem akarom ismerni, különben sem tetszett soh'se, én pedig olyan urat akarok, a kit — szeretek is!

Tanulásképen irtam e sorokat hozzád Irmuskám, okulj a példámon. Csókol ezerszer Sári.

U. i. Berkes Lacit nem ismered ugye? Alkalommal irok róla.

II.

— március 12.

Édes jó Irmuskám! Minden esetre feltűnik neked is, hogy ily hamar válaszolok so-raidra.

Irod, hogy sohase törődjem az ilyen cselcsap fiatal emberekkel, a milyen — mint te is irod — az a figura Bognár Ignác!

Említetted továbbá, hogy próbálgattad az összehasonlítást az ő és Berkes Laci neve között s te is mennyire ideálisabbnak, kedvesebbnek találd az utóbbit. A fekete pörge bajuszká és hamiskás fényes szemek a te izlésednek is jobban megfelelők, pedig — bocssáss meg, hogy ily rövid idő alatt nézetet változtatok — nem mindig úgy áll a dolog,

— Mi történt?

— Másnap elszőktem, nem tudtam reá nézni, csunya, vad és bestiális volt.

Hát már másnap elszőkött az asszony. Miért szőkött el mindjárt az esküvő után való reggel?

A fellengős lelkű fiatal nő undorral adta elő: miért? Néhány szóval reprodukáljuk ezt a vádat:

— Azon éjjel engem előbb beküldtek a szobába pihenni. Egyszer csak hajnalban nagy láрма ver fel. Az uram ordított. Énekelt és részeg volt, csunya undok részeg.

A nászágam mellett durva, aljas szavakat ordított rám és elvágódott hanyatt a padlón. Hirtelen felöltözködtem. Ekkor elébem állt; úgy támadott reám a szerelmével, mint egy ördög. Rut, aljas és undorító volt, véresre karmoltam és ő ütött . . . Mig elmenekültem a kezei közül. Elbujtam előle és reggel elszőktem haza.

Körülbelül ez a vád tartalma.

Amire a megalázott nyers ember ezt vágta vissza az ő hösnőjének:

— Azért nem kellek én, mert szeretőd van . . .

A férj hazudott. Csunya rágalom volt, amit mondott és a törvény a női erkölcs és szemérem ellen intézett merénylet miatt, melyet a kisasszony feleség panaszol — elválasztotta őket.

A kisasszony-feleség, lelkében lecsillapulva, tovább olvassa a Marlitt regényeket és az iparos férfit egykedvűen sulykolja a festett vásznakat a gyárban s azóta nem igen huz keztyűt a kezére . . .

Napirend 1898. február 12-én.

Naptár: szombat, febr. 12. — Róm. kath.: Eulália. — Prot.: Eulália. — Görög-kel. (jan. 31.) Péter. — Zsidó: S. Zethro. — Nap kél 6 óra 55 perckor; nyugszik 5 óra 1 perckor. — Hold kél éjféltkor; nyugszik 8 óra 44 perckor reggel.

Időjárás: hőmérséklet 3 Celsius fok hideg; légnyomás 752. — Kilátás: a központi meteorologiai intézet jelzése szerint száraz idő. éjjeli fagy várható.

Jótekonny nőegylet jelmezbálja a Nemzeti Kaszinóban.

Zsolnaygyári-tűzoltók bálja a Scholtz-sör-csarnokban.

Hivatalsszolgák batyubálja a jótekonny nőegylet helyiségében.

Színház: »Folt, a mely tisztít«, dráma.

mint az ember azt egy rózsaszínű levelben látja.

Berkes Laci jó fiu, de hát tudod, a mamának se igen tetszik, mert tudja isten, nem — férjnek való!

Látod, milyen rossz a világ szája. Ártatlan embereket a legnagyobb kellemetlenségekbe kever a pletyka, feldulja a boldog, megelégedett szerető szíveket s ha nem volna jó mentora az ilyen aldozatnak, tán örökké a szerencsétlenséget tenné osztályrészéül.

Bognár Ignác, — tudod, az a sokat emlegetett Pimpi, kit mult levelemben ártatlanul, a lehető legsötétebb színekkel festettem le, kit a mama is úgy kedvel, szintén az ilyen csunya, alaptalan pletykának áldozata; pedig elhiheted, igen-igen jó fiu.

A kis patikusrné nem is ismeri. Valami fiatal doktorral cserélték el a személyét, kinek hasonló színű tavaszi kabátja van s ő is szőke, de csinosagra meg sem közelíti Pimpit.

Megbocsátasz ugy-e, multkori ügyetlen levelemért; kérlek, egy kissé elragadtattam magamat: no meg a féltékenység igen sokszor éles kardot ad a kézbe, mely kegyetlenül sujt és sajgó sebet vág.

Gondtalan, szép napokat élek. Pimpi délutánonként öt órától hétig nálunk tölti idejét s édes ábrándokat fűzve a jövőhöz, tervezgetjük leendő boldogságunkat. Ujabban sokkal fessebben öltözködik ő is; remek iz-

— **(A holnapi est.)** Tündér-est ígérkezik holnapra a Nemzeti Kaszinóban. Hogy is ne, mikor ott tartja jelmez-táncestélyét a jótékony nőegylet, melynek mulatságai egyébként is össze szokták gyűjteni Pécs szép asszonyait és leányait, a kik a farsangnak áldozva egyszersmind a jótékonyosság oltárán is áldoznak. Mint a buzgó rendezősegtől eddig értesülünk, a bálon igen sokan jelennek meg szebbnél-szebb jelmezben s az minden tekintetben fényesnek és látogatottnak ígérkezik. A holnapi estén különben még két farsangi mulatság lesz; az egyiket a Zsolnay-gyári tűzoltóság tartja a Scholtz-féle sörcsarnokban, a másikat pedig a kir. tábla, törvényszék, járásbírószék, a város és a vármegye, úgy az egyéb állami hivatalok hivatalszolgái rendezik a nőegyletben, hogy ők is kivegyék részüket a farsangban. Ez utóbbi mulatság — melyre *Sábel* Kálmánné, a jótékony nőegylet alelnöknője engedte át az egyelet helyiségeit a rendezőségnek — batyubál-jelleggel fog birni s lesz rajta ének és szavaltati előadás is.

— **(Katonai felülvizsgálat.)** Tegnap volt a megyeházán katonai felülvizsgálat, melynél jelen voltak polgári részről *Sey* László és dr. *Mendl* Lajos, a katonaság részéről *Zurna* Károly tábornok, *Stenzel* Alajos ezredes, *Turcsányi* törzssorvos. Kilenc egyén közül hat családapa, három nőtlen jelent meg a vizsgálaton, az előbbieket közül öt, az utóbbiak közül kettő találtatott alkalmatlannak katonai szolgálatra, alkalmasnak nyilvánítottatott összesen kettő.

— **(Bizalom az uhlánusokban.)** A szabolcsmegyei szocialista mozgalmak miatt katonaságot kell kiküldeni a veszélyeztetett vidékekre. E tárgyban a budapesti 4. számú hadtestparancsnokság bizalmas rendeletet küldött a 12. számú báró Gager lovassági tábornok nevét viselő uhlánus-ezredhez, hogy legyen készenlétben. Az ezred első osztálya Székesfehérvárott, II-ik osztálya pedig Tolnán állomásozik. A választás pedig azért esett

léssel válogatja nyakkendőit, mik oly jól állnak ahhoz a buksi szép szöke fejéhez.

Tegnap tanácsoséknál voltunk vacsorán, s őt is meghívták, — csupán az én kedvemért. Képzeld, ott volt *Berkes* Laci is, ki már bátran beillenék *Lászlónak*; vizavi ült velem vacsora alatt s nem is hinnéd, több ősz haja van, mint fekete . . . Na, meg azután nincs is oly sok szépség rajta, mint a hogy mesélggették . . . Éjtél után két órákor mentünk haza.

Én csak azt mondom mindig, jó az öregek szavára hallgatni; a mama folyton tartózkodásra intett *Berkes* Lászlóval szemben. Azután mondják, hogy az állása is gyenge, a mi vagyona volt azt — elverte s nagyon szereti a cigányzenét.

De most már megbocsáss aranyos *Ir-muskám*, e sok haszontalan írka-firkáért, mindamellett szükségesnek láttam multkori levelem kiegészítésül a fentieket veled közölni.

A jövőben téged is több óvatosságra int ezer csókot küldve Sári.

U. i. a fenti sorokat délelőtt irtam és valami különös előérzettől buzditva, nem zártam le leveletem, mintha csak éreztem volna, hogy lesz még valami, mit veled sürgősen közölni óhajtok.

Nem csalódtam. *Pimpi*, hogy az éjjel tanácsoséktól jöttünk, érthetetlen dolgokat tárgyalt a mamával s képzeld, ma délből igaztosságtól lázas arccal állt elem és megkérte a kezemet: — boldog menyasszony vagyok! Milliósor csókol Sári.

Molnár József.

erre horvátajku ezredre, miután a Nyiregyházán állomásozó 10. számú, III. Frigyes volt német császár nevét viselő huszárezred részben nem elég a teljesítendő járőri szolgálatra a nagykiterjedésű vármegyében, részben pedig tartanak attól, hogy a Tolna- és Somogy vármegyéből sorozott huszárok kevésbé járnának el oly szigorú erélylyel saját magyar vérükkel szemben, mint az idegenajku horvát katonák, kik Tolnáról különben nyakra-főre szoknek az ezredtől. Az indulási parancs még nincs kiadva, de annyi tény, hogy ha a lovasság nem lesz elegendő, úgy a fővárosi 3-ik számú bosnyák ezred is, valamint a 6-ik sz. ujvidéki szerbajku gyalogezredszintén menni fog. Ezen ezred parancsnokai is várják minden órában a rendeletet.

— **(Börgyári munkások sztrájkja.)** A *Höffler Testvérek* börgyárában e hét elején kiűtött munkás sztrájk — mivel tegnap az egyezkedésre sem a munkások, sem a gyárosok nem jelentek meg — még egyre tart. És tartani is fog; legalább erre mutat a sztrájk-bizottságnak ma kiadott kiáltványa, melyben hivatkozik arra, hogy a gyárosok a gyárban dolgozó 128 munkásnak először munkaidejét rövidítették meg, a mennyiben csak $\frac{3}{4}$ napot dolgoztattak velük s csak ezért fizettek; azután pedig minden egyes munkástól levontak 1—2, sőt 3 forintot is, úgy hogy átlag nem esnek ma több egy-egy munkás napi keresetüél, mint 30—40 krajcár. A helyi sajtóban igen különböző információk jelentek meg a sztrájkrol, hol a gyárosoknak, hol a munkásoknak állván a pártjára. Mi magát a tényt és a sztrájk okait minden kommentár nélkül közöltük, mert hiszen az egy év óta különösen lábrakapott sztrájkokból — mint igazságos, pártatlan szemlélők — meggyőződünk, hogy a sztrájkoknál ha a munkások tulkövetelésekkel álltak is elő, a nyugalom megbontása sok esetben a munkaadók hibája volt. És mindegyik sztrájk hamar véget is ért, mert — munkásra szükség lévén — a munkaadók is hajlottak az egyezésre, a munkások pedig, ha kívánságaiknak csak egy kis része teljesült is, nyomban beszüntették sztrájkot. A jelenlegi sztrájk azonban e tekintetben kivételt képez. Az oka az volt, hogy a gyárosok — mivel sok árukészlet van — kijelentették a munkásoknak, hogy leszállítják a munkabért. Ezt tehették; ehhez joguk volt. De már az nem méltányos, hogy az egyezkedésre meg sem jelentek a gyárosok és mereven megmaradnak álláspontjukon. Ennek a magatartásnak megfelelő a sztrájkolók magatartása is s ma úgy áll az ügy, hogy bizony a sztrájk folyamatban van s egyelőre az egyezkedés lehetetlen. A sztrájk bizottság kedden kiadott pénzgyűjteményeket kérő levelére, az abban jelzett egyén részére érkező minden pénzküldemény kiadását a postán a rendőrség letitotta ugyan, de a sztrájkolók azért nem adják fel a bérharcot s most már a rendőrfőkapitány kötelessége, hogy közbelépjen, hogy a sztrájk ne fajuljon el!

— **(A pécsi helyőrség őrmestereinek bálja.)** Kicsiny volt a Vigadó annak a sok szép leánynak, asszonynak, a kik eljöttek az őrmesterek báljára, a melyre erősen készültek Mars fiai. A termet igen izlése-sen diszították fel katonai felszerelést képező

tárgyakkal, a Mannlicher fegyverek, fényesre tisztított bajonettek, kardok, csákók kúpba rakva a pódium előtt, annak külső szélén és a fal felső párkányán, csillogtak, fényesen verve vissza a rájuk eső fénysugarakat, mintha nem is öldöklő szerszámok lennének, hanem csak ártatlan diszitó eszközök. Talán soha olyan örömmel katona nem tekintett a fegyverekre, mint tegnap este, midőn táncosnőjének karcsu derekát átölelve jókedvűen lejtett el azok előtt, melyek hű kísérok a bajban, fáradalmak között s melyeket magukkal hoztak, hogy tanui legyenek jókedvüknek is. Megjelentek az ünnepélyen *Zurna* Károly tábornokkal élükön a pécsi helyőrség összes törzstisztjei s csaknem valamennyi tisztje, sokan magukkal hozva családjaikat is. *Stenzel* Alajos ezredes végigjárta a termeket s kézzszorítással tüntette ki ezredének valamennyi őrmesterét, úgy *Majorossy* Imre polgármester is megjelent a bálon és több őrmestert megszólítással és kézzszorítással tüntetett ki. A négyeseket három kolonban táncolták s dacára, hogy az első négyest 168 pár táncolta, mégis igen sokan nem vehettek részt abban helyszüke miatt. A táncot megnyitották: lovag *Colerus* Emil alezredes *Steinhauer* őrmesterével, *Leide* kapitány *Schmidt* (Kaposvár) őrmesterével, *Rotter* József őrmester *Colerus* alezredesével, *August* őrmester *Leide* kapitánynéval. És folyt a tánc jókedvvel, kitartással egész éjjelen át, a reggeli ébresztő hangjai helyett pirkadáskor még a zene hangjai mellett táncolt vigan a sok daliás, büszke katona, kiket a mulatság főrendezőiül felkért Hauzer és *Leide* kapitányok a legnagyobb gyönyörűséggel szemléltek, mindvégig kitarva velük együtt a mulatságon, melynek fényes sikerére minden katona büszke lehet. A táncban résztvettek közül a következőket sikerült feljegyeznünk: *Balogh* Andrásné, *Bozoky* Sándorné, *Csonka* Istvánné, *Cvetkóné*, *Eilinszfeld* Lajosné, *Forgó* Imréné, *Fischer* Ödönné, *Felner* Henrikné (Kaposvár), *Horváthné*, *Heinrich* Ignácné, *Jusztus* Samuné, *Inhof* Vincéné, *Hippan* Lajosné, *Kulin* Samuné, *Kész* Ferencné, *Mezey* Mórné, *Neischlné*, *Prunauer* Kálmánné, *Rozenthal* Jakabné, *Rotterné*, *Zmrzné*, *Schmidt-né*, *Schusztér* Adolfné, *Szanoner* Józsefné, *Surány* Edéné, *Schlezingér* Jánosné, *Schmidt* Antalné, *Schvartz* Mihályné (Kaposvár), *Varga* Ferencné, *Weinberger* Lajosné, *Zeitlné*, *Zlinszky-né*. — *Budler* nőv., *Hippan* Erzse, *Inhof* Sarolta, *Bence* Sarolta, *Dőrey* Irma, *Fekete* Mariska, *Fischer* Gizella, *Györkös* Johanna, *Hoffmann* Gizella, *Hárságyi* Ida, *Halász* Ilonka, *Jusztus* Jozefin, *Kohn* Ilona, *Krisztián* Mariska, *Kubitsek* Riza, *Katzenbach* Sarolta, *Krausz* nőv., *Lorentz* Anna, *Lusz* Cecília, *Németh* Rózsi, *Németh* Mariska, *Oberitter* Mariska, *Rózsa* Katica, *Rotter* Szidi, *Rotter* Emilia, *Sánta* Irén, *Szikszay* Mariska, *Szanicsek* Gizella, *Szitorics* Mariska (Mohács), *Walter* Karolin, *Zettel* Matild, *Zlinszky* Etelka.

— **(Veszett kutya.)** Ma korán reggel a Ferenciek-utcájában a járókelőknek egy kóbor kutya tünt fel, a mely hol a járdán, hol a kocsitton futott végig az emberek között. Egyiknek-másiknak neki is akart menni, de azok egy botütéssel, vagy egy jól kiszámított rugással térítették el az utjokból. A kutya aztán eltűnt a Ferenciek-utcájából; kifelé ment a szigeti-külvárosba s onnan a tábornok-utca-

ból nemsokára sietve jött a rendőrségre *Kozma József*, tábornok-utca 4. szám alatti lakos, hogy ötéves kis fiát egy kóbor kutya az utcán megtámadta és az orrán megvérezte. *Tolnai Vilmos dr.*, tisztiorvos, megvizsgálta a kis fiút, a kit szintén bevitt az apja a városházára és konstata, hogy annak orrán nem harapás, hanem karmolás folytán beállott bőrfolytonossági hiány van. A kutyát leírása után megismerték, hogy az volt, a melyik már a *Fereniec-utcájában* is gyanút keltett s ki lett adva a rendőröknek a parancs, hogy keressék és löjjék le. A kóbor kutya pedig ismét bejött a belvárosba s itt a *Jókai-téren* egy rendőr le is puffantotta. Nyomban kiszállították a gyepmesteri telepre, a hol *Pajor Leó*, állatorvos, felboncolta és konstata, rajta a veszetséget. Igazán a Gondviseléstől küldött szerencse tehát, hogy a veszett kutya másokat is meg nem harapott s hogy a kis fiút is csak megkarmolta a lábával, mikor ráugrott s így nem okozott nagyobb szerencsétlenséget.

— **(Uj részvénytársaság.)** Bonyhádon új részvénytársaság van alakulóban. „Bonyhádi göztésztagyár” az új társaság címe és egyelőre 150.000 forint alaptőkével tervezik, mely 1500 darab 100 frtos részvényt foglal magában. Az új részvénytársaság folyó hó 20-án tartja alakuló közgyűlését.

— **(Kétszázézer katonaszökevény.)** Amerikában körülbelül kétszázézer magyar katonaszökevény él. Tavaly, mikor a haza ezeréves fönnállásának ünnepélyeiről olvastak meglepte őket a honvágy s a lelkesedés. E lelkesedés hatása alatt szövetkezve kérvényt adtak be a magyar kormányhoz. E kényben adták elő, hogy ők mind a kétszázézer visszatérni óhajtanának hazájukba, azonban arra kéri a kormányt, eszközölné ki a királynál, hogy a milleniumi ünnepek emlékére mindannyian kegyelmet kapjanak és katonai szolgálatra nem kényszeríttetnek. A folyamodók kérése azonban nem teljesült.

— **(Eltűnt fiu.)** *Horváth János* magyar-peterdi, tizenötéves parasztyerek, szülői házatól már napok óta eltávozott s azóta nem tért vissza. Állítólag Magyarsórosra készült menni, de ott nem látta senki. A fiún már régebb idő óta észlelték szülei, hogy elégedetlen és bántja valami s nem lehetetlen, hogy emiatti elkeseredésében ment világá, vagy valahol öngyilkos lett. Eltűnését bejelentették a pécsi járási szolgabírósnak, a hol most elrendelték az eltűnt fiu országos körözését.

— **(Polgári bál a Dollinger vendéglőben.)** A Dollinger-féle vendéglőben családias bált rendezett tegnap este a szálloda tulajdonos, melyet sokan kerestek fel és a házi zenekar, *Korodi* mellett vígan táncoltak a simára csiszolt padlón azok, a kik nem szívesebben ültek a többi szobákban, hogy a különféle, jófajta borok fogyasztásával töltsék idejüket és fokozzák a jókedvet. Különösen a vendéglőnek törzsvendégei jelentek meg szép számmal a mulatságon, s úgy a földszinti, mint azemeleti helyiségekben az egész éj folyamán a legvígabb hangulat uralkodott. A táncból is kivették részüket mindazok, kik abban örömet találnak.

— **(Meglopott pincérek.)** A „Vadember” szállodának pincérszobájában az éjjel tolvaj járt. A pincérek szobája a nyári he-

lyiség alatt a szutarában van, olyan elrejtett helyen, melyet alig lehet megtalálni. De a tolvaj megtalálta, sőt be is lopozott oda, mikor a pincérek az igazak álmát aludták. Ott aztán összeszedett egy csomó ruhát és kalapot s azzal tovább állt. A meglopott pincérek csak reggel vették észre a kárukat s bár siettek jelentést tenni róla a rendőrségnek, még eddig nem jutottak nyomára a vakmerő tettesnek.

— **(A bűnös vallomása.)** Az ausztriai Cilliből ma az ottani kerületi előjáróságtól megkeresés érkezett a pécsi rendőrséghez. A megkeresésben le van írva, hogy Cilliben egy *Zorin Ferenc* nevű szökevényt fogtak el, a ki kihallgatásakor bevallotta, hogy Pécsen lopást követett el. A múlt év június 20-dika körül ugyanis Pécsre érkezett, hogy innen tovább gyalogoljon Nagykanizsa felé. A városon a mint ez utjában keresztülment, betért egy boltba, hogy ott bőrszirt vegyen. Ez alkalommal aztán, mivel a boltban senki sem volt, hamar benyult a kasszafiókba s onnan 25 forintot kiemelt. Mikor a kereskedő kiment a szobájából a boltba, a pénz már a tolvaj zsebében volt, a ki megvette a bőrszirt és elment. Természetesen, sietve gyalogolt ki a városból s a pénzt csak akkor kezdte használni, mikor jó messze volt a határtól és a szomszéd városoktól is. Azóta már régen elköltötte a lopott pénzt; tovább csavargott, mindenütt félve az elfogatástól. Így ért Ausztriába, Cillibe, a hol mint csavargót tetartóztatták. De már beleunt a folytonos félelembe, bevallotta bűnét s most a börtönben várja, hogy a pécsi rendőrség kikérje a cillii hatóságtól. A bűnös által bevallott lopást azonban, a mikor történt, senki sem jelentette be a rendőrségnek; így tehát ez uton hívja fel a rendőrség az ismeretlen kározt, hogy jelentkezék. Veszett fejszének nyele lesz ugyan, a mi elégtételt káráért kap, de legalább a bűnbánó bűnös elveszi büntetését.

— **(Tiszteletbeli elnök.)** A magyarországi táncitanítók egyesületének alakítása óta *Hercenberger József*, pécsi táncitanító, volt az elnöke. Hercenberger az egylet felvirágoztatása körül nagy buzgalmat fejtett ki s épen azért az egylet tagjai mostani közgyűlésükön is egyhangú lelkesedéssel elnökké választották. Hercenberger azonban, tekintettel korára és Budapestről távoli lakhelyére, valamint nagy elfoglaltságára is, az elnöki tisztet nem fogadhatta el. A közgyűlés erre tiszteletbeli elnökké választotta, így jutalmazván meg az egylet körül szerzett érdemeit.

— **(Agyonütötte a fa.)** *Horváth György*, magyarüröghi lakosnak *Henc József* nevű 16 éves szolgálja a bányában használni szokott támfákat hordott a magyar-üröghi erdőben. Amint egy nehéz darabot vállán vitt, elesett és az olyan szerencsétlenül esett nyakára, hogy mire a közelben levő házba szállították meghalt. Dr. Blau Adolf tb. megyei orvos ma felboncolta a szerencsétlenül járt fiatal legényt és megállapította, hogy a nyakára esett fa az üteret találta s elvérzés következtében halt meg.

— **(Megszomjaztak.)** Bar.-Baánban *Csoszits Boldizsár*, ottani lakos, jóféle borokat tartogatott a pincéjében. Üvegekbe is le volt eresztve a bor egy része; a többi pedig

hordókban állt s a ki megszomjazott, talált a gazdánál pompás italokat. Akadt azonban a napokban egy pár olyan ember, a ki szintén nagy szomjúságot érzett ugyan, de nem volt pénze, hogy a jóféle italokból csillapítsa le a szomját. Mit tehettek tehát mást, minthogy éjnek éjszakáján betörték a pincébe és ott alaposan lecsillapították a szomjukat. Sőt rossz napokra, újabb megszomjazásukra is gondolván, elemeltek vagy tizenhat forint áru bort a pincéből. A káros másnap vette észre az esetet s bár sietett azt bejelenteni, eddig még nem kerültek elő a szomjas tolvajok.

— **(Betörés.)** *Steinmann Samu*, kisfaludi lakosnak a magtárát egyik éjjel eddig még ismeretlen tettesek feltörték s onnan nagyobb mennyiségű kukoricát vittek el. A betörők egész biztonságban munkálkodhattak, mert a háznál senki sem volt otthon. Mikor a gazda hazatért, akkor már hült helyük volt a betörőknek és a kukoricának is. A káros bejelentette az esetet a csendőrségnek, a hol megindították a nyomozást az ismeretlen betörők kilétének felderítése végett.

— **(Razzia.)** Rendőrségünk az éjjel ismét razziát tartott, hogy a kemény hideggel jövő időváltozás folytán a városban buvóhelyet keresett csavargókat kézrekerítse. Találtak is csavargót eleget s egy híján épen egy tucatot fogdostak össze, kiket bekísértek a rendőrségi börtönbe. Most ott tartják őket, míg illetőségi helyüket kipuhatolják s azután haza fogják őket toloncolni.

— **(Megszökött tolvaj cseléd.)** Drávapalkonyán szolgált ifjú *Dávid József*, ottani lakosnál, *Pulay János*, vasmegyei, felső-öri születésű, 31 éves cseléd. Hogy s hogy nem, elég az hozzá, hogy lopásra vetemedett s a gazdájától egy csomó gazdasági eszközt és ruhaneműt ellopván, miután előbb még fizetéséből is kért ki előleget, megszökött a szolgálatból. A gazda, mikor látta, hogy cselédje eltűnt és felfedezte, hogy meg is lopta, bejelentette a tolvaj cseléd megszökését a siklósi szolgabírósnak. Annak rendeletére most megindították a nyomozást a megszökött tolvaj cseléd után.

— **(A vizitelés legújabb faja.)** Egészen megszokottá kezd már válni a látogatásoknak az a formája, hogy az ajtó helyett a háztetőn keresztül iparkodnak bejutni sokszor olyan lakásokba, a melyek különben napal nyitva vannak a vendégek számára. Hanem az ilyen háztetőn át való bejutásra rendszeren a sötét éjszakákat keresik ki az illetők s megvakodva távoznak el a nyaktörő uton. Legutóbb *Bosnyák Mihály* belvárdi lakosnál jártak ilyen éjjeli látogatók s magukkal vittek négy zsák buzát és rozsot. A csendőrség nyomozza a jó madarakat.

— **(Ellopott ruhák.)** *Rau Adám*, paári lakos házában, egyik éjjel, az ablakon keresztül behatolt valami tolvaj csavargó és mert mást el nem vihetett, összeszedte az ott talált ruhákat s azokat vitte el magával. A lopásról jelentést tett a gazda s most nyomozzák az ismeretlen ruhatolvajt.

— **(Kifosztott kamra.)** *Borotvás Istvánné*, szakcsi lakos, éléskamráját a napokban álkulccsal felnyitották és elvittek onnan mindent, a mi elvihetőt csak találtak. Az aszszony nem volt otthon, mikor a lopás történt.

Hazaérvén, a kamrát lecsukva találta s mikor a nála levő kulccsal felnyitotta, akkor ámult el, meglepetve látván, hogy valaki álkulccsal behatolt oda és kifosztotta azt. Az álkulcsos tolvaj egyelőre inkognitóban rejtőzködik valahol.

— (**Halálozás.**) Sorki-tótfalusi Tóth Vilmosné szül. Kisfalui *Pigethy* Laura, életének 44-ik évében ma meghalt. Temetése vasárnap délután 4 órakor lesz a városi köztemetőből. Az engesztelő misét a magyarbólyi plébániatemplomban f. hó 15-én reggel 8 órakor tartják az elhunyt lelkiüdvéért. Az elhunytban Tóth Vilmos, magyarbólyi körjegyző nejét, *Schultz* Ferenc, pécsvárosi rendőrségi fogalmazó pedig anyósát gyászolja.

— (**A sebes hajtás ellen.**) Egymás után három panaszt is kaptunk a közönség köréből, melyek mind a sebes hajtás ellen szólnak. Van ugyan szabályrendelet a sebes hajtás ellen, de az írott malaszt, mert sem be nem tartják, se be nem tartatja senki. Különösen egyes utcai átjáróknál hajtanak sebesen még az uri fogatok kocsisai is s ma is egy ily esetben a Kossuth Lajos-utca sarkán csaknem elgázolt egy fogat egy öreg asszonyt. A mellett a szabályrendelet 6. szakasza elrendeli, hogy este a kocsik vagy lámpával, vagy legalább a lovak egyike csengővel láttassanak el. Ezt sem tartják be igen sok esetben, s mig megtörténik, hogy van fogat, a melyik a város főutcáin is lobogó kandellaberszerű világító ruddal vágat keresztül, addig a legtöbb esetben nemhogy a fogatokon meggyújtott lámpa lenne, de még a lo-

vakon csengő sincs. Talán erre is gondolhatna a rendőrség, a sztrájkolókkal való bajlódáson kívül!?

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Közgazdasági bajok.

— Barcsi levél. —

Elmult az esztendő első hónapja is, mely a mezőgazdaságra nem volt éppen rossz lefolyású; nagyobbára száraz és hideg időjárás uralkodott, csakis a vége felé változott meg az idő, amennyiben kisebb-nagyobb csapadék mellett többnyire enyhe és borus volt az időjárás.

A vetésekre nézve — melyek ugyan nagyon nélkülözik a jó meleg takarót — elég tűrhető volt ez az időjárás; általában amint a gazdasági tudósításokból látható, elég jól állnak, különösen az őszi, sőt a későn vetett magvak az enyhe időjárás következtében még jól is keltek ki.

Vannak ugyan vidékek, a hol a férgek és egerek meglehetősen kárt okoznak.

Aggodalommal tekintenek azonban a gazdák a jövő elé, szinte félő, hogy majd csak később — amidőn a vegetáció már nagyon is előrehaladt lesz — fogja tél apó foga fehéret kimutatni.

A gazdasági munkálatok még szünetelnek a nagy sár és nagyon is puha talaj következtében, csak szórványosan folyik a trágyateregetés és egyes homokosabb vidéken a szántás.

Az állatállomány elég jól telet ki, a sertések közt azonban majd egész Somogyban kiűtött a vész, úgy hogy ez a csapás megint nemcsak a birtokosnak, hanem a szegény népnek is — a kinek pedig a sertés szerezte a legnagyobb hozzájárulást amugy is szegényes háztartásához — érzékeny veszteséget fog okozni.

A kereskedelem teljesen pang már néhány hónapja, hogy majd alig akad egy kis forgalom.

A barcsi közraktárakban az őszzel felhalmozott készletek ugyan lassan kifogynak már, de új érkezés abszolút nincsen.

A hajózás is, ki tudja, mikor indul meg; ha az enyhe időjárás következtében ez meg is történhetné, nem volna lehetséges a roppant alacsony vízállás miatt. Kérdés különben, ha ez akadály nem léteznék is, volna-e mit szállítani?

Pedig ha buzakészlet felett rendelkezünk, alapos kilátásunk lehetne még a kivitelre is, miután az ausztriai malmok általánosan panaszkodják, hogy nem boldogulnak az amerikai buzával, sőt ezzel már igen kellemetlen tapasztalatokra tettek szert.

Hiába, a mi buzánkkal még sem igen kelhet sikra a híres amerikai buza, mely lehet sokkal több és olcsóbb, de kvalitásra *soha sem lesz* összehasonlítható a mi szép acélos buzánkkal. Sajnos azonban, nincs készlet sem a vidéken, sem a fővárosban; a barcsi tárházakban is a legutóbbi kimutatás szerint *140 kocsi rakomány van készletben* s e csekély mennyiség említését sem érdemel.

A fővárosban is a magán raktárak teljesen üresek, a közraktárakban pedig összesen *február 1-én csak 2400 kocsi rakomány volt*. Pedig ez a készlet is naponként fogy, még pedig igen feltűnő arányban.

— De igen, hia vagyok — mondta reszketve a felindulástól — hia vagyok és irigylésreméltó, mert a te szerelmed vagyok.

Igy beszélt Mária, ilyen okosan és erényesen és mégis vannak, a kik könnyelműnek mondják.

XIII.

Némely dologban azonban az én okos Máriám is ostoba volt, de mellette voltam jó tanácsaimmal.

Tudtuk mind a ketten, hogy nem lesz tartós a mi szerelmünk. Ez nem egyezett volna az én csapodár természetemmel. És mi lesz akkor? — kérdezte megszeppenve Mária. — Mi lesz én istenem: hát férjhez még egy jó, becsületes emberhez, akihez hű maradsz és meg nem csalod senkivel, — csakis én velem, ha újra igényt tartanék a szivedre.

Ezt Mária is természetesnek találta és helyeslően bólintott szőkefürtös fejével. — Így kell lenni, persze, hogy így lesz. Hanem még máson is töprengett: teheti-e azt egy tisztességes leány, hogy meg ne vallja annak a férfinak, aki oltárhoz vezette: uracskám, én kis uracskám, meggyóonom neked, hogy te nem vagy az én első szerelmem.

— Balga gyerek vagy, oktattam. Hát nem veszed észre, miféle esztelenségeket hadarsz össze. Igen, nem mondom, ha durva, lelketlen fickó lenne a férjed, a ki sok szomorúságot okozna a te szegény szivecskének, nem mondom akkor, hogy ne tedd. De bizony, mondd meg csak annak a kötnivaló gézengúzának, hogy ismer-tél, szerettél előtte valakit, a ki maga volt a jóság, a

volna s csak az utálatos zűmmögése árulta el, hogy még a szobában van. Az ágyam körül röpdös és ingerel a folytonos, bántó neszelése. Hogy kergetem, elbukik és meg nem libbenti többé a szárnyát. Másnap aztán megint csak itt guggol az ablakzárón.

És egy este mi történt . . . az én Máriám hősizinű vállára ült a szemtelen.

X.

Az én Máriám fehérebb, bájosabb a világ minden asszonyánál. Lehelete édesebb a virág illatánál. A termete olyan tökéletesen szép, mint egy antik szobor. Még a lábát is megmutathatja. A költőknek sok hazugság van a lelkiismeretükön. Legtöbbször azonban akkor hazudnak össze, mikor kedvesük lábát magasztalják cifra versezettekben. Pedig manapság, a kínai cipőtortura idejében ép olyan ritka egy hibátlan, formás női láb, mint a mező vadvirága a költészetben.

Ismerek gyönyörű szép nőket, akik idegen szem előtt sohasem vetik le a harisnyájukat, pedig nem is igen szégyenlősek.

XI.

Mégis nem pusztán a szépségéért szerettem Máriát. Nem, egyébért szerettem, azért, mert éreztem, hogy a jó Isten egyesegyedül az én számomra teremtetten, az én gyönyörűségemre. Ezt Mária is igen jól tudja. Megfigyelem, ha másokkal van együtt. Örökös nyugtalanság bántja, mintha valami alaktalan veszedelemtől tartana. Mintha

Ugyanis a lefolyt héten beraktároztak a budapesti tárházakba az egész hét alatt 1000 mm. búzát, a helyi készlet pedig nap-nap után 10.000 mm.-val apadt; ha ez még csak egy rövid ideig így megy tovább, akkor egyetlen szem buza sem lesz elhelyezve a raktárakban.

Most már evidenciában lehet tartani minden kocsni rakomány búzát is, a mely az országban van.

A tavaszkor egy kis forgalmat reméltek az érdekeltek tengeriben Barcsra át, bár ebből is aligha lesz már valami. Készletünk itt is alig elég a belföldi kereslet és szükséglet kielégítésére. A román tengerire alig lehet számítani, azt viszik tengeren Olaszországba és a dunai hajózás megnyitásával — Barcs kikerülésével — Németországba.

Szomorú ez, az igaz, de azért nem szabad még csüggedni, majd meglátjuk, mit hoz a jövő?

b i.

Művészet. irodalom.

○ Folt, a mely tisztit. Végre egy darab, mely nem századvégi fogásokkal, naturalizmussal, hypnotizmussal s tudja a jó Ég, még miféle »izmussal« keresi és éri el a hatást, hanem az *igazsággal*, a való élet küzdelmeinek igaz megfestésével. A »Bernardo Montilla« és a »Nagy Galeotto« szerzője kétségen kívül elsőrangú képviselője ma az élet igazságának a színpadon. Nem szavakban és szenzációs helyzetekben, de jellemek alkotásában keresi a hatást s hogy meg is találja, azt bizonyítja az az általános tetszés, melyet e legújabb művének tegnapi premierje is aratott. »A folt, a mely tisztit« minden alakja az életből van megalkotva; egy-egy típust

képvisel mindegyik s az egyéniség jellemén kívül magán hordja egy egész osztálynak a jellegzetességét. Rájuk illik, a mit a szerző oly szépen mond: »Az ember sem nem feltétlenül jó, sem nem feltétlenül rossz; a föld sarából és az ég kékjéből van összegyúrva.« Szóval *igazi* emberek, kiknek minden szavát, minden szenvedélyét és cselekvését minden rugóját megértjük.

A mint megértették a nagy spanyol drámaíró intencióit színészeink is. Az előadás ugyanis minden tekintetben kiváló volt. Nem látszott meg rajta a premiéreknél oly gyakran tapasztalható, az első összjátékra valló modorosság és határozottsághiány. Szinte mondhatjuk, hogy a szereplők egytől-egyig egyéniségüknek megfelelően, saját lelkük és szívük szerint játszottak s nem *beleélték* magukat szerepeikbe, hanem egyénítették azt az általános emberi érzelmek és fogalmak szerint.

Angyal Ilka adta az üldözött Matildét, a kit mindenki rossznak tart és rosszra akar tenni. A mi saját külön Márkus Emiliának e szerepe elé nagy várakozással nézett a közönség s ennek köszönhető, hogy telt ház jött össze a premierre. Angyal Ilka fokról-fokra, értelemről-értelemre, ugyszólván szóról-szóra menő művészi alakításban mutatta be Matildét s olyan játékot nyújtott, mely az igazság erejével hatott és legkisebb részletében is bevégezt tökéletesség volt. A hogy az első felvonásban, még mit sem gyanítva, csak azt tudva, hogy apja vétkei miatt, ki Enriqueta szülőit tönkre tette, annak tartozik feláldozni életét, — lassankint tudatára jön annak, hogy neki senki sem hisz, mindenki önzőnek, rossznak tartja s e mellett be kell vallani, hogy szereti Fernandót, Enriqueta jegyesét, — ez alakítástól kezdve a megpróbáltatások egész során át mindenhol igaz és mégis művészi volt. Mikor Fernando szerelme ellen védeke-

zik, majd Enriqueta bűnös szerelmét Julioval megtudja s ezek mellé még azt is, hogy soha nem ismert anyjától ennek családja fosztotta meg: feltámad benne a boszu, de legyőzi a Fernando boldogsága iránti vágy. E küzdelemben szinte emberfeletti érzelmek hatását fejezte ki, a mely tetőpontjára hágott, mikor őt állították Julio szeretőjének s maga Fernando utasította ki a házból. Az utolsó felvonásban már csak azért küzd, hogy Fernando ne vegye nőül a bűnös Enriquét. De bizonyítani nem tud s magát sem tudja tisztázni a vád alól. Itt Enriquétával, majd Fernandóval való sikertelen küzdelme s a jelenet, miközben Fernando Enriquétával megesküszik s ő félőrülten keres bizonyítékot magának, könyvet facsaró, idegrázó ugyan, de éppen ez mutatja igazságát, a való élet hű ábrázolását. Végre, a mikor Julio levele, a ki boszúból mindent megir Fernandónak, kezébe jut s azt az esküvőről visszatérő Fernandónak kezébe adja s közben, míg az olvassa, Enriquétával viaskodik: itt éri el az emberi érzelmek tetőpontját. Az a vad örömkialtás, melyet annyi megpróbáltatások után tesz, hogy Fernando — a ki szereti még most — siratja el nem ismert ártatlanságát s az a mozdulat, melylyel Enriquétát ledöfi, hogy a fel nem oldható köteleket közte és Fernando közt szétszakítsa: nem szavakra, de a vihar hangjára és a festő ecsetére való, hogy élethűen ábrázoltassék. És megvan a tragikum, de megvan a megoldás is, mikor a berohanók elé Fernando lép s azt mondja, hogy ő szúrta le Enriquétát s a véres tört mutatva szól:

— Ez a folt, a mely tisztit!

Angyal Ilkát e szerepében, reméljük, hogy még több ízben látni fogjuk, — de már tökéletesebb, művészebb és igazabb alakítást nem várhatunk tőle. A tegnapi est kedves emléke lesz a pécsi színházlátogató kö-

csak idegen kalitba tévedt madárka volna. Hanem abban a percben, mikor az én szobámba lép, nem bír a repeső kedvével. Tudja, hogy az igazi, nyugodt otthonában van.

Erősebb és mindig erősebb szerelem köti a szívet Mária szívéhez. Mária őszinte, Mária jó és nem akar másnak látszani, mint a milyen.

Vannak nők, akik azt hiszik, hogy kacér játékkal lehet legjobban a férfiak hajlandóságát megnyerni. Majd magukhoz édesgetik, azután ismét eltaszítják őket. Cicázni jobbra, cicázni balra és erősen mutatják, mintha csupa tárt karok között bujdosnának, még habozva, hogy melyiktől engedjék magukat átkarolni.

Ilyen közönséges szerelmi szemfényvesztésre sohasem lett volna képes az én Máriám. És jól tette, mert csak gyöngé férfival járathatja el az asszony a bolondok táncát.

Mária igazán szeretett engem — ennyi volt az egész.

XII.

Mária az enyém volt.

Azok között az ostobaságok között, melyekkel a szerelem bölcs mesterei a fiatal leányok fejcskékéit tele-tömködi, a legcsunjabb az a tanítás, hogy a nő a szerelmével kegyet oszt és örökké háladatosnak kell lenni annak a férfinak, akinek a szívét osztatlanul odaadta. Óh, Mária nem így gondolkodott. És mégis megbántották szavakkal az emberek. Ráfogták, hogy könnyelmű. Mária könnyelmű! Mondjátok inkább, hogy a májusi rózsának bűzös az illata, hogy a fülemile éneke olyan mint a

béka-brekegés, csak azt ne mondjátok, hogy Mária könnyelmű. Mária egyszerűen egy szerelmes kis leány, aki olyan természetesnek tartja, hogy szeressen, mint ahogy a virág illatoz, a csalogány énekel. Igen, Mária nagyon szerelmes kis leány volt, de azért okos és ügyes, dolgozó kis leány. Szépen varr, köt és himez. Több nyelvet beszél. Hogy el ne felejtsem, főzni is tud.

Tehát, jó emberek, szigorú férfiak az erénynek és hoppon maradt, okulárés vén kisasszonyok, miért ne volna jól nevelt, erényes kis leány az én Máriám?

Ne gondolják azért, hogy a mikor együtt voltam Máriával, egyébre nem gondoltunk, mint a csókra és csókra, meg megint csak a csókra. Bizony, szüneteket is tartottunk, amikor nagyon komoly dolgokat vettünk fontolóra. Többek között az ugynevezett »kiálthatatlan asszonyok«-ra fordult a beszédünk.

Mondta az én okos Máriám:

— Gondolom azért olyan gögösek, mert mindig az jár az eszükbe, hogy hiszen ők asszonyok. És ennek elvégre is, ti férfiak vagytok az oka, akik a legtöbbször meghódítottok csak azért a nő előtt, mert nem a ti nemetekhez tartozik. A legtöbb azután képzelődik, hogy az ő fajtája a szép, a gyöngéd, az elmés, a szeretetreméltó, de mégis kevés van olyan tökéletes, mint ő. Nézd csak, az én Amália nénémet, például. Rút, mint a varangyosbeka, csipős, mint az ecetes ugorka és tudatlan, akár a galucsni. Ám, ő mégis a szép nem képviselőjének tartja magát és hódolatot követel a legszebb férfitól is, de lovagiasságot és gyöngéd figyelmet is.

— És te csöppet sem lennél hű? — kérdeztem Máriát.

zönségnek, az ő kedvencének diadalmas sikere folytán s neki is kedves emléke fog lenni a siker, melynek láthatójelét az a két virágcsokor is képezi, melyet az első és második felvonásban kapott. Minden felvonás után taps zugott, az ő nevével a közönség ajkán, a harmadik felvonás után pedig kétszer hívták a lámpák elé.

P. Kovács Mariska adta Enriquétát, még pedig olyan bevégzett, tökéletes és igaz alakításban, melyet tőle még nem láttunk s melyért teljes elismeréssel gratulálhatunk neki. Megvalljuk, szeretttük volna, ha minden kihívás alkalmával őt is ott láttuk volna Angyal Ilka mellett, mert nála méltóbb partnert Angyal Ilka alakításához nem is képzelhetünk. Élethűen, igazán megjátszotta a színleg ártatlan, de valójában csalfa, bűnös, önző és nagyra valógyó Enriquétát s különösen a harmadik és negyedik felvonásban emelkedett játéka a legmagasabb nivóra.

A többi szereplőkről is teljes elismerés hangján szólhatunk. *Bihari* don Fernandot, *Somogyiné* az Enriquetát bálványozó, *Matilde* ellen ellenszenvvel viseltető donna Concepcionét, *Delli* egy savanyuképű és savanyu beszédű pletyka férfit, *Hevesi* pedig a derék, jó don Gustot játszották igen jól.

Egy szóval a darab hatása általános és az előadás kitűnő volt s a »Folt, a mely tisztít« lesz az a darab, mely Somogyi kasszájából is eltünteti a — deficit foltját. (→)

○ **Az arisztokrátiák és a többiek.** Ez a címe annak a könyvnek, a mely a könyvpiacra most került ki. Az írója pedig Kálnay László, a ki az utóbbi években a legelterjedtebb napilapok tárca-írói között kiváló helyet foglal el és pedig méltán. Kálnay kötetében gondosan, sok poézissal írt és a figyelmet erősen lekötő elbeszélésekkel találkozunk, a melyek teljesen méltók arra, hogy minél szélesebb körben ismertek legyenek. A kötet Légrády Testvérek könykiadóhivatalában Budapesten (V. váci-körut 78. szám alatt) kapható s az ára 1 frt 20 kr.

• **Petőfi-Album.** Rózsavölgyi és Társa
cs. és kir. udvari zeneműkereskedése (Buda-
pesten, IV., Kristóf-tér 3. sz.) előfizetési fel-
hívást bocsát ki a »Petőfi Album« 100 ének
és dal zongorakisérettel Petőfi Sándor szövegeire
című műre, mely rendkívül diszes félbőr-kötés-
ben, Petőfi leghűbb arcképével jelenik meg.
Előfizetési feltételek: A mű, mely megjelenése
után jóval drágább lesz, előfizetési ára 1 forint
50 fillér, mely összeg előre beküldendő. 10 ren-
delés után egy tiszteletpéldánnyal szolgál a
kiadócégg. Az előfizetések legkésőbb február
hó végéig küldendőek a kiadócéghez.

Törvénykezés

§ A hősködés vége. Goderer Antal és neje, mágocsi lakosoknak lefoglalták az ingóságait valamely tartozásért, azonban ők nem sokat törődtek a törvényes tilalommal, hanem a végrehajtás tárgyát képező holmiból egy órát és két téli kabátot elzálogosítottak s mikor a községi előljáróság képviselőiben Kutasy segédjegyző egy esküdt kíséretében megjelenve náluk, a lefoglalt tárgyak előadását követelte, a helyett, hogy iparkodtak volna azokat előteremteni, rátámadva a hatósági személyekre, mindenféle becsmérő kifejezésekkel illették őket. Sikkasztás és becsületsértés miatt kerültek ma ennél fogva a pécsi kir. törvényszék elé, hol a terhükre irt cselekményeket beismervén, Goderer Antal 1

havi fogház és 20 frt pénzbüntetéssel, neje pedig 1 heti fogház és 5 frt pénzbüntetéssel sújtattak. Az ítéletet megfélebbzték, de felebbezett a kir. ügyész is súlyosbításért.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése február hó 11-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.)
A Házban ma Darányi földművelési miniszter felszólalásához nagy érdeklődést fűztek, de nagy csalódás lett belőle.

Darányi Ignác félórahosszat beszélt unalmas, apró-cseprő dologról, míg végre szocializmusról szólt. Kijelentette, hogy a kormány ismeri kötelességét; nem szereti a kivételes intézkedéseket, de ha kell, hajlandó rögtönítélő bíróságot felállítani. A kormány felhatalmazása folytán kijelenti, hogy anélkül, hogy tullepnék a 48-as törvényeket, vagy megsértenék azokat, intézkedni fognak, hogy a lázító izgatócikkeket elterjesztésük előtt, bírósági végzés nélkül lefoglalalhassák.

E kijelentését balról nagy mozgás követte.

A miniszter további beszédében kérte a tisztességes sajtót, hogy ne adjon alkalmat arra, hogy egy szikra is lángbaborítsa az országot. A kormány különben minden eszközzel fenn fogja tartani a nyugalmat és rendet.

A miniszter beszéde után általánosságban elfogadták a földmívelési budgetet s megkezdték a részletes tárgyalást, melynek során több jelentéktelen felszólalás történt.

TAVIRATOK.

— **Zola az esküdtszék előtt.**
(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Zola ügyének tárgyalásánál ma az egész nap Picquard tábornok kihallgatásával telt el.

— **Beteg az igazi bolgár fejedelem.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsből az a hír érkezik, hogy Koburg Klementina hercegnő, Ferdinánd bolgár fejedelem anyja, aki befolyásával a magyar huszárból bolgár fejedelmet csinált és diplomáciai erélye folytán mindenkor nagy befolyást gyakorolt fiára az uralkodásban, életveszélyesen megbetegedett. A fejedelem anyja betegségről sürgőnyt küldött Bécsbe s abban megírja, hogy anyja meghült és az orvosok a tüdő jobb szárnyának gyulladását konstataálták. A beteg hercegnő nyolcvanegy éves s így életéhez kevés a remény.

— **Bál a német nagykövetség-nél.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Szőgyény-Marich László, berlini osztrák-magyar nagykövetség-nél, tegnap bál volt, melyen jelenvoltak a hesszeni nagyherceg és neje, Henrik, porosz herceg és neje, Frigyes Lipót, porosz herceg és neje, Margit hercegnő és férje Frigyes Károly, hesszeni herceg, a hohenzollerni örökös herceg és a hohenzollerni hercegné, valamint az udvari társaság és a diplomáciai testület tagjai.

— **A várnai választás eredménye.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A várnai képviselőválasztáson,

melyet tegnap este zártak be, R o s s i v a l István esztergomi kanonok, a kormánypárt — pártonkívüli programmal fellépet — jelöltje, lett megválasztva M a r k o v i c s István nyitrai kanonok, a néppárt jelöltjével szemben, — n y o l c s z ó t ö b b s é g g e l.

— **Uj posta- és távírdahivatalok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Karinthyában „Arnoldstein“, postával egybekötött távírda-állomás, továbbá „Budapest-pályaúdvár“ távírdahivatal ma megnyitottak.

Nyilt-tér.*)

Nyilvános köszönet

Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak Neunkirchenben, Alsó-Ausztria, az antirheumai és antiarthritiai vértisztító-thea felfedezőjének. Vértisztító köszvény és csuszál.

Kötelességemnek tartom a nyilvánosság előtt Wilhelm gyógyszerész urnak Neunkirchenben legbensőbb köszönetemet nyilvánítani azon szolgálattért, melyet az ő vértisztító-theája fájdalmas köszvény-szenvedésemben tett. Másokat is, kik ezen szörnyű fájdalmakban szenvednek, ezen kitűnő theára figyelmessé teszek. Nem vagyok képes azon kínzó fájdalmakat, melyeket 3 éven át minden időváltozáskor tagjaimban szenvedtem leírni, a melyekből sem orvosság, sem pedig a Bécs melletti Badenbeni kénfürdők használata által szabadulni nem tudtam. Álmatlanul hevertem éjjeiken át az ágyamban, étvágyam szemléltomást fogyott, kinézésem mind rosszabbra fordult és az egész testerőm banyatlott. A fentemlített theának 4 heti használata után szenvedéseimtől nemcsak hogy megszabadultam és most sem szenvedek, habár már 6 hete theát nem iszom, hanem az egész testem állapota is javult. Meg vagyok győződve, hogy mindenki, ki hasonló szenvedésekben ezen thea használatához fordul, szintén áldani fogja ezen thea feltalálóját, Wilhelm Ferencz urat.

Kitünő tisztelettel

Butschin-Streitfeld grófné,
alezredes neje.

Kapható : Pécssett,

Sipőcz István gyógyszerész urnál.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

!!! HALLATLAN !!!

189 diszes tárgy

csak 1 frt 90 krajczár.

- 1 csinos aranyozott óra 3 évi jótállás mellett.
1 diszes szívtartárcza.
1 finom köszörült tükör tokban.
1 jegyzékönyv angol vászonba kötve.
1 g. rnitura kézelőgomb első minőségű double aranyból
1 » » » » »
1 igen hasznos író garnitura.
1 finom illatu mosdó szappan.
1 elegáns óraláncz csinos joujouval.
72 igen jó aczéltoll eredeti csomagolásban.
50 ív finom levélpapíros.
50 finom levélboríték.

Ezen 189 diszes **tárgyat csak 1 frt 90 krért** szállít (az óra egyedül ily értékű) a **Schweizer Uhren-en-gros Export-Haus, J. Wanderer Krakau, Stradom No. 1.**

Meg nem felelő 8 nap alatt visszavétetik.

 Képes árjegyzék ingyen és bérmentve,

A Dr. EGGER-féle**Injectio Hamamelis Virginica**

a leghatásosabb külszer (befecskendezés) férfiak és nőknél, új és idült folyások valamint csőbántalmak orvoslására. A Hamamelis Virginica tropikus növény rendkívüli hatása a nyákhártyára orvosilag már régen el van ismerve, úgy hogy ezen különben is szerencsés összetételű Injectio ennek köszönheti gyógyerejét. 2—3 üveg használata a legmakacsabb bajt tetemesen javítja illetve meggyógyítja.

Egy üveg ára 70 kr., a pénz előleges beküldése mellett postán bérmentve: 1 üveg 1 frt 05 kr., 2 üv. 1 frt 75 kr., 3 üv. 2 frt 45 kr. Főraktár: Gyógyszertár a »Nádor«-hoz Budapest, VI., Váci-körút 17.

Kapható Pécsen: Sipőcz István, Zsiga László és Göbel Kálmán gyógyszerész uraknál.

Ház bérbeadás.

A Scitovszky-tér 8. sz. két emeletes villaszerű ház, 3 oldalról nagy kertekkel körülvéve, mely áll 17 szobából parquet és vízvezetékekkel mindkét emeleten, 3 konyhából, mosókonyhából, igen mély és nagy pinczéből, souterrainból, nagy istálló-épületből, kocsiszin és kocsiesszobával, nagy gabonapadlással stb. stb. azonnal

bérbe adandó.

Bővebb felvilágosítás nyerhető

Horváth Antal

ügyvéd irodájában

Ferencziek-utca 25. sz. a.

1874. óta fennálló

Zongora-, harmonium és pianino-raktár

Goldstein J.

Pécsen, országút 56, (baltérrel szemben).

Legnagyobb választék

Zongora vont hurokkal
ongora kereszt hurokkal
ongora öntött kerettel
ongora vashangolókkal
ongora kereszt hangfogókkal
ongora viszhangszeleppel.

Elismerő oklevél Pécs 1888.

KORCSMA

bérbeadó.

A pécsi határban, a szabolcsi ország-
uton lévő

„NEFELEJTS” csárda,

mely 6 szoba, 4 konyha és 3 kamarából áll s jelenleg a korcsma-helyiségen kívül 120 frt házbért jövedelmez, folyó évi május hó 1-től bérbeadandó.

Értekezhetni az ott lakó tulajdonossal.

Köhögésben szenvedőknek.

1000-nél több elismerő nyilatkozat bizonyítja a

KAISER-féle mell-bonbon

kitünőségét, gyors és biztos hatását köhögés, rekedtség, hurut és elnyálkásodás ellen. Legkitünőbb különlegessége Ausztria, Németország és Svájcznak.

Kapható 10 és 20 kros csomagokban. Raktár Pécsen: **Benczenleitner Sándor** cukrászdájában.

A MAUTHNER-féle

hirneves

konyhakerti- és virágmagvak

zárt és hatóságilag védett csomagokban, a törvényesen bejegyzett

medve-védjeggyel

valamennyi nagyobb

fűszer- és vaskereskedésekben

kaphatók.

A Budapesten Andrassy-ut 23. szám alatt létező Mauthner Ödön cég csakis olyan csomagoknál vállal teljes jótállást egészen friss és valódi magvakért, a mely csomagok ragasztva, a medve-ábrával és a Mauthner névvel jelölve, úgy a mint a mellékelt rajz is mutatja.

Edaig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos

féle

valódi tisztított

MÁJOLAJ

(törvényesen védett csomagolásban)

MAAGER VILMOSTÓL

BÉCSBEN.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker. Heumarkt 3, valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszerertárában.

Pécsen kapható: Sipőcz István, Zsiga László gyógyszerertárában; Reeh Vilmos, Spitzer fia kereskedésében.

Főraktár és főelárusítás az osztrák-magyar monarchia részére:

**MAAGER VILMOS, BÉCS,
III/3. Heumarkt 3.**

Utánzatok hatóságilag nyomoztatnak.

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palaczk az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van elzárva.

